

บทที่ ๔

สรุป อภิปราย และ เสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่อง
รกร่วมเพศของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์เป็น ๔ ส่วน ซึ่ง
สามารถสรุปผลได้ดังนี้

๑. การวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้น

๑.๑ ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน ๒๕๐ คน เป็นเพศชายและเพศหญิงจำนวนใกล้เคียงกัน
อายุเฉลี่ย ๒๑ ปี ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธและมีเชื้อชาติไทย มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร
และต่างจังหวัด จำนวนใกล้เคียงกัน เป็นนักศึกษาคณะมีดคนศิลป์และคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัย
ศิลปากร คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีและคณะ เกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล คณะ
เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
จำแนกเป็นสาขามนุษยศาสตร์ ร้อยละ ๒๒.๘ สาขาวิทยาศาสตร์ร้อยละ ๓๒.๔ และสาขาสังคมศาสตร์
ร้อยละ ๔๔.๘

๑.๒ การเปิดรับสื่อมวลชน

วิทยุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับวิทยุในระดับสูง โดยจะฟังวิทยุมากกว่า ๓ ครั้งต่อ
สัปดาห์ และใช้เวลาฟัง ๑ - ๑ ชั่วโมง ส่วนใหญ่จะฟังรายการบันเทิง และมีความเชื่อต่อสิ่งที่
ได้ฟังจากวิทยุในระดับเชื่อเป็นส่วนมาก

โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับโทรทัศน์ในระดับสูง โดยจะดูโทรทัศน์มากกว่า
๓ ครั้งต่อสัปดาห์ และใช้เวลาดูมากกว่า ๓ ชั่วโมง ส่วนใหญ่จะดูรายการบันเทิง และมีความ
เชื่อต่อสิ่งที่ได้จากโทรทัศน์ในระดับเชื่อเป็นส่วนมาก

หนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับหนังสือพิมพ์ในระดับสูง โดยจะอ่านหนังสือ
พิมพ์มากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์ และใช้เวลาอ่าน ๑๕-๓๐ นาที ส่วนใหญ่จะอ่านคอลัมน์ข่าว

และมีความเชื่อต่อสิ่งที่ได้อ่านจากหนังสือพิมพ์ในระดับเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง หนังสือพิมพ์ที่ชอบอ่านมากที่สุดคือ ไทยรัฐ

นิตยสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับนิตยสารในระดับสูง โดยจะอ่านนิตยสาร ๑-๒ ครั้งต่อเดือนและใช้เวลาอ่าน ๑๕ - ๓๐ นาที ส่วนใหญ่จะอ่านคอลัมน์ที่เป็นสาระ ความรู้ต่าง ๆ และมีความเชื่อต่อสิ่งที่ได้อ่านจากนิตยสารในระดับเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง นิตยสารที่ชอบอ่านมากที่สุดเป็นนิตยสารประเภทผู้หญิง

๑.๓ ทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในระดับเป็นกลาง รองลงมาคือทักษะคิดห่างลบ

๒. การทดสอบสมมุติฐาน

๒.๑ การทดสอบความแตกต่างระหว่างจำนวนผู้ที่มีทัศนคติห่างบวกกับผู้ที่มีทัศนคติห่างลบต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผลปรากฏว่า ผู้ที่มีทัศนคติห่างบวกกับผู้ที่มีทัศนคติห่างลบมีจำนวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีจำนวนผู้ที่มีทัศนคติห่างบวกต่อเรื่องรักร่วมเพศน้อยกว่าผู้ที่มีทัศนคติห่างลบ ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมุติฐาน

เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ สาขาที่เรียนและภูมิภาคเพิ่มเติม เป็นกลุ่มเพศหญิง กลุ่มเพศชาย กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ กลุ่มภูมิภาคเพิ่มเติมกรุงเทพฯ และกลุ่มภูมิภาคเพิ่มเติมต่างจังหวัด พบว่า ในทุกกลุ่มจะมีจำนวนผู้ที่มีทัศนคติห่างบวกต่อเรื่องรักร่วมเพศน้อยกว่าผู้ที่มีทัศนคติห่างลบ

๒.๒ การหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสารกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผลปรากฏว่า การเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศกล่าวคือ ไม่ว่าจะกลุ่มตัวอย่างจะเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร หรือไม่ได้เปิดรับ ไม่มีผลต่อทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมุติฐาน

เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ สาขาที่เรียน และภูมิภาคเพิ่มเติมพบว่า

ทางลบต่อเรื่องรักร่วมเพศ ในทางตรงข้าม คนที่เปิดรับหนังสือพิมพ์ในระดับต่ำมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรักร่วมเพศ

๓. การวิเคราะห์ถึงลำดับความสำคัญของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ

ผลปรากฏว่า การเปิดรับสื่อมวลชน ซึ่งได้แก่การเปิดรับจากรวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ไม่มีตัวแปรใดมีความสำคัญพอที่จะนำมาอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศได้

เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ สาขาที่เรียนและภูมิภาค เหนือ เหนือกว่า การเปิดรับวิทยุ เป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศได้ในกลุ่มเพศหญิง การเปิดรับโทรทัศน์ เป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศได้ในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ การเปิดรับหนังสือพิมพ์ เป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศได้ในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การเปิดรับนิตยสาร เป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศได้ ในกลุ่มเพศชายและกลุ่มภูมิภาค เหนือ เหนือกว่าต่างจังหวัด

๔. การรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสาเหตุ ปัญหาหรือผลกระทบ และแนวทางป้องกันแก้ไขในเรื่องรักร่วมเพศ

จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ว่ารักร่วมเพศเกิดจากสาเหตุสำคัญ ๓ ประการ คือ สภาพทางครอบครัว ตัวบุคคล สังคมและสถานภาพแวดล้อม ปัญหา รักร่วมเพศจะส่งผลกระทบต่อทั้งบุคคลและสังคม ทำให้บุคคลมีปัญหาในการดำเนินชีวิตและปัญหาทางด้านจิตใจ ทำให้สังคมและวัฒนธรรมเสื่อมลง ตลอดจนเกิดความสับสน และปัญหาต่าง ๆ ทางสังคม ส่วนแนวทางในการป้องกันแก้ไขในเรื่องรักร่วม เพศนั้นควรจะเริ่มตั้งแต่การอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้องเหมาะสมในครอบครัว การให้ความรู้ ความเข้าใจ และแนะแนวทางที่ถูกต้องแก่เด็ก ไม่สนับสนุนให้เห็นดีเห็นงามไปกับเรื่องรักร่วม เพศและบุคคลรักร่วม เพศ แต่ให้ เห็นใจให้โอกาสและความช่วยเหลือแก่คนรักร่วม เพศ เผยแพร่ความรู้ความ เข้าใจ เกี่ยวกับรักร่วม เพศ จำกัดขอบเขตการเผยแพร่ เรื่องราวรักร่วม เพศและคนรักร่วม เพศทางสื่อมวลชน ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขสภาพแวดล้อมและสังคมให้ดีขึ้น

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในระดับเป็นกลาง ค่อนข้างไปในทางลบ โดยมีจำนวนผู้ที่มีทัศนคติทางลบต่อเรื่องรักร่วมเพศมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติทางบวก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศนั้นเป็นทัศนคติที่ฝังรากลึก จึงเปลี่ยนแปลงได้ยาก จากอดีตที่ผ่านมา จะเห็นว่าสังคมส่วนใหญ่ไม่ยอมรับเรื่องรักร่วมเพศ ดังจะเห็นได้จากผลงานวิจัยของ เลวิท และ คลาสเซน (Levitt and Klassen ๑๙๗๐) ซึ่งพบว่า คนส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๗๐.๒ - ๗๗.๗) เห็นว่ารักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ สำหรับสังคมไทยนั้นก็เช่นเดียวกัน ถือกันมาแต่โบราณว่าเรื่องรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ขัดกับวัฒนธรรมและประเพณีของสังคม คนส่วนใหญ่ไม่ยอมรับเรื่องรักร่วมเพศ บุคคลจะได้รับการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวตั้งแต่เล็กจนโตตามค่านิยมของสังคมที่เห็นว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องของความผิดป่าติ นำอับอายและน่ารังเกียจ ทัศนคติในทางลบต่อเรื่องรักร่วมเพศจึงเป็นทัศนคติที่สั่งสมมานานและฝังรากลึก ยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว. ถึงปัจจุบันคนส่วนใหญ่ก็ยังไม่ค่อยจะยอมรับเรื่องรักร่วมเพศกัน ดังจะเห็นได้จากผลงานวิจัยของ เยาวนุษ อินทรเดโชกุล ๒๕๒๖ ซึ่งพบว่า คนงานส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อรักร่วมเพศในลักษณะก้ำกึ่งระหว่างความรู้สึกเห็นใจและรังเกียจ และงานวิจัยของ เพ็ญมาศ กำเนิดโทน (๒๕๒๔) ซึ่งพบว่า ครูส่วนใหญ่จะยอมรับนักเรียนเกย์ในระดับปานกลาง

เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผลปรากฏว่า การเปิดรับสื่อมวลชนไม่ได้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีผลต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศเป็นทัศนคติที่ฝังรากลึก ดังกล่าวข้างต้น การเผยแพร่เรื่องราวรักร่วมเพศและการแสดงออกของคนรักร่วมเพศอย่างกว้างขวางในระยะ เวลาหนึ่งที่ยังไม่ยาวนานนัก จึงไม่อาจเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลต่อทัศนคติของบุคคลที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศได้ อย่างเช่นที่โจเซฟ ที. เคลปเปอร์ (Joseph T. Klapper ๑๙๖๐ : ๑๔ - ๔๔) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลไว้ว่า

สื่อมวลชนอาจเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนได้เล็กน้อยและมักเป็นทัศนคติที่ยังไม่มั่นคง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ฝังรากลึกหรือเปลี่ยนไปในทางตรงข้ามนั้นเป็นไปได้ยาก อาจเปลี่ยนแปลงได้บ้าง แต่ต้องใช้เวลาและบุคคลต้องได้รับข่าวสารเพียงพอ นอกจากนี้อิทธิพลที่สื่อมวลชนมีต่อประชาชนนั้นก็ได้เป็นอิทธิพลโดยตรง แต่เป็นอิทธิพลโดยอ้อม ซึ่งขึ้นกับปัจจัยต่าง ๆ อย่างเช่น ความมีใจโน้มเอียง การเลือกรับสาร อิทธิพลของบุคคลและกลุ่ม เป็นต้น

เหตุนี้จึงอาจเป็นไปได้ว่า นักศึกษามีค่านิยมหรือทัศนคติในทางลบต่อเรื่องรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นความโน้มเอียงในใจอยู่ก่อนแล้ว ในการเปิดรับสื่อมวลชน จึงไม่เลือกรับข่าวสารเกี่ยวกับรักร่วมเพศ ซึ่งมีลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับความคิดและทัศนคติของตน หรืออาจเลือกตีความหมายของข่าวสารดังกล่าวตามความคิดและทัศนคติที่ตนมีอยู่ นอกจากนี้ยังอาจได้รับอิทธิพลจากบุคคลหรือกลุ่มคนรอบข้าง ซึ่งต่างก็มีทัศนคติทางลบต่อเรื่องรักร่วมเพศ ดังนั้นข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับรักร่วมเพศหรือคนรักร่วมเพศที่เผยแพร่ทางสื่อมวลชน จึงไม่อาจส่งผลต่อทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของกลุ่มนักศึกษาได้

อาจกล่าวได้ว่า สื่อมวลชนนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลได้ ในกรณีที่เป็นทัศนคติทั่วไปซึ่งยังไม่มั่นคงถาวรนัก แต่ถ้าเป็นทัศนคติที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี หรือชีวิตความเป็นอยู่ ซึ่งค่อนข้างจะฝังรากลึก อย่างเช่นทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ สื่อมวลชนแทบจะไม่มีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงได้เลยหรือถ้าจะเปลี่ยนแปลงได้ก็น้อยมาก

เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อย จะพบว่า การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของกลุ่มนักศึกษาในบางกลุ่มและเฉพาะบางสื่อเท่านั้น ความสัมพันธ์ที่พบ เป็นไปทั้งในทิศทางเดียวกันและทิศทางตรงข้ามกัน เป็นที่สังเกตว่า โดยส่วนมาก การเปิดรับวิทยุและโทรทัศน์จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ส่วนการเปิดรับหนังสือพิมพ์และนิตยสารจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ซึ่งพอจะยืนยันสมมุติฐานได้บ้าง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า หนังสือพิมพ์และนิตยสารเป็นสื่อที่เสนอข่าวสารได้กว้างและเจาะลึก สามารถแยกแยะตีความหมาย และเสนอความคิดเห็นในทางเห็นอกเห็นใจ ในปัญหา รักร่วมเพศและคนรักร่วมเพศได้มากกว่าวิทยุและโทรทัศน์

เมื่อวิเคราะห์ถึงลำดับความสำคัญของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ต่อเรื่องรกร่วมเพศ พบว่าการเปิดรับสื่อมวลชน ซึ่งได้แก่ การเปิดรับจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร ไม่มีตัวแปรใดมีความสำคัญพอที่จะนำมาอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศ ได้ แต่เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อย พบว่า การเปิดรับสื่อมวลชนเป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้ในบางกลุ่มและเฉพาะบางสื่อเท่านั้น เป็นที่สังเกตว่า การเปิดรับหนังสือพิมพ์และนิตยสาร เป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้มากกว่าการเปิดรับวิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งก็คงจะเป็นเพราะว่าหนังสือพิมพ์และนิตยสาร เป็นสื่อที่เสนอข่าวสารได้กว้างและเจาะลึกสามารถแยกแยะตีความหมาย และเสนอความคิดเห็นได้กว้างขวางกว่าวิทยุและโทรทัศน์ จึงทำให้ส่งผลต่อทัศนคติในเรื่องรกร่วมเพศของกลุ่มนักศึกษาได้มากกว่า :

ข้อเสนอแนะ

๑. เครื่องมือที่ใช้วัดทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศในการวิจัยครั้งนี้ เป็นสเกลวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ต ซึ่งมี ๕ ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผลจากการวิจัยพบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่จะเลือกคำตอบแบบไม่แน่ใจ ทำให้ทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศของกลุ่มนักศึกษาส่วนใหญ่ออกมาในลักษณะเป็นกลาง ซึ่งบางครั้งอาจเป็นเพราะผู้ตอบต้องการหลีกเลี่ยงในการที่จะตัดสินใจไปทางหนึ่งทางใด ซึ่งเป็นการตัดสินใจที่ยากกว่า จึงทำให้มีจำนวนผู้ที่มีทัศนคติทางบวกและทางลบต่อเรื่องรกร่วมเพศที่จะนำไปวิเคราะห์ เพื่อการทดสอบสมมุติฐานน้อยเกินไป ฉะนั้นผู้วิจัยคิดว่าน่าจะมีการปรับเครื่องมือในส่วนนี้ให้มีลักษณะที่ผลักดันให้ผู้ตอบตัดสินใจตอบไปทางหนึ่งทางใด

๒. ควรจะมีการทำวิจัยในลักษณะของการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวสาร เกี่ยวกับรกร่วมเพศที่เผยแพร่ทางสื่อมวลชนด้วย เพื่อจะได้ทราบแนวทางของทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศของผู้ที่เปิดรับสื่อมวลชน และทราบทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติ เรื่องรกร่วมเพศ นอกจากนี้ยังทำให้สามารถศึกษาลึกไปถึงอิทธิพลของการเปิดรับสื่อมวลชนต่อทัศนคติในเรื่องรกร่วมเพศของกลุ่มตัวอย่างได้

๓. ควรทำการศึกษาในกลุ่มอื่น ๆ ที่มีความแตกต่างกันมากกว่ากลุ่มนักศึกษา ซึ่งจะ
ทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้ชัดเจนขึ้น

๔. จากการศึกษาทฤษฎีและสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า รกร่วมเพศ
เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อทั้งบุคคลและสังคม มีสาเหตุสำคัญมาจากครอบครัว ฉะนั้นพ่อแม่ผู้ปกครอง
จึงควรตระหนักและระมัดระวังในเรื่องของการอบรมเลี้ยงดูเด็กให้มากขึ้น สาเหตุที่สำคัญอีกประการ
หนึ่งก็คือ สังคมและสภาพแวดล้อม รัฐบาลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรสอดส่องดูแล ช่วยกันป้องกันแก้ไข
ปัญหาอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อมวลชนซึ่งเป็นสถาบันหนึ่งของสังคม ควรจะเข้ามามี
บทบาทและมีส่วนร่วมรับผิดชอบให้มากขึ้น

๕. ควรจะมีการศึกษาถึงบทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติ
ความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนความเป็นอยู่ของบุคคลเพื่อดูว่าสื่อมวลชนสามารถ
เปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้ได้หรือไม่ เพียงใด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย